

پاداش:

خدادندر آیه ۶۲ لقره نوره ۲۰ میفرماید:

إِنَّ الَّذِينَ أَمْنَوْا وَالَّذِينَ هَادُوا إِذَا النَّصَارَىٰ وَالصَّابِئِينَ،

مَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا،

فَلَهُمْ أَجْرٌ هُنَّ عَنِ الدُّنْيَا مَغْفِرَةٌ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ.

سلامان (کی نه ایمان آوردن) دیوریان و سیحان و صائبی ها،

لهود کلی ارس کیه الله و دوز آخرت ایمان آورده کار درست کرد،

پادش پیش صاحب اختیار محفوظ بنت هتریسی داردند عصمه ای.

این نظر خداوند نظر کو داشت تا کدامه قرآنی که نصویر گذاشت دارند چه قصه کنند بسلاسل پیغمبر را دیده اید که بهم مکونید عز و سلطمن «مامانی» و عروی تو «آخی» نیست بسیاری از شخصیت هم نیزه های باهان بکیه و باهان طرز قدر استند. بقول روان شناسان بسیاری از افراد دین ها کلی شخصیت ن بسته نیزه داشتند مگیرد از نظر خزاده تمام پن نیزه ای (نیزه خدا) بسیارند خداوند پیغمبران را برای این فرماده که مردم در کارهای خوبش و عمل صالح یعنی کار درست بکنند، چون

خدادندر آیه ۸۲ لقره نوره ۲۰ میفرماید:

الَّذِينَ أَمْنَوْا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَذَلِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ، هُمْ فِيهَا حَالِدُونَ.

کی نه ایمان آورده کار درست کردند اهل بنت هستند فرمدند در آن خواهد بود:

آنچه از نظر خداوند قرآن پرای رفقی هست هست لازم بنت دوچیز است: ۱- ایمان ۲- کار درست. (عمل صالح) می بینیم که صحبت از پیغمبر و میان نیست. چون پیغمبران برای این فرماده شده اند که مردم کار درست دکار صحیح و بیگانه است (یعنی انجام دهن). چون خداوند در آیه ۱۵ نوره مولویان پیغمبران فرماید

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ كُلُّهُمْ مِنَ الطَّيَّابَاتِ وَأَعْلَمُوا صَالِحًا،

ای پیغمبران از خود نی های پاک بخوبید و کار درست بکنید.

لذا پیردان حقیقی میگیران کن نی هستند که از نعمت خود از خداوند بزرگ دارند و از خود رفتن عیسی پاک شووند کار درست (عمل صالح بیند) یعنی کارهایی که خداوند نهی کرده استند. ولی

خداوند در آیه ۱۱۱ آنقدر بوره ۹۴ سوره ۹۴ میگوید:

قَالَ أَنَّ يُدْخِلَ الْجَنَّةَ الَّذِينَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى، تَلَكَ أَمَانِهِمْ فَلَحَاوَا بِرَهَانِهِمْ، إِنَّ لَهُمْ صِدْقَنَ
گفشه بهمکس دارد بخت نیشود مگر اینکه یهودی یا مسیحی باشد. این آرزوی آنهاست بگو آنراست میتواند دیننا را بسادید.
بَلِّيْلَ مَنْ أَكَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْمَنٌ بِهِ أَعْرَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا يَحْفَظُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْفَظُونَ.

آرسی هر کس خود را قیم خدا آنند و بیکوکار باشد؛ پادشاه پسر صاحب خوشش محفوظ است تری از دیگرانی؛
قَاتَ إِيمَوْدَلَيْتَ لِتَصَارِيْ عَلَى شَيْءٍ، وَقَاتَتِ لِتَصَارِيْ لَيْبَتِ الْبَيْوَدَلِيْ شَيْءٍ.
وَهُمْ يَتَوَّلُونَ الْكِتَابَ، لَذِكِّرِيْ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ هَمْ قُولِيْمُ.

یهودی ۴ گفشه میگیان دین ندارند میگیان گفتهند یهودی ها دین ندارند.

در صورتی که آنها تباربندی خود را مینمایند. افرادی داشتم عین حرف آنها از نظر من:

تمارفا نه می بینم که مسلمانی هم که از کتاب رسی خود اطلاع ندارند عین حرف آنها را می زند و بیکویز میگیان خسدنان وارد بخت نیشود بجهنم میروند بحسنان
هم دارد بخت نیشند مگر پیردان (این فرد و مذهبی که مادریم. این کوئا و تکری دکوهه بینی افزاد دیداری که اطلاع عی از دین و فقی ندارند آنها از ختن بگذارند که همچو کرم)

خداوند در آیه ۱۳۰ سوره ۹۴ میگوید:

إِنَّ الرَّمَمَ كُمْ عِنْدَ اللَّهِ الْفَلِقُمْ.

گرامی ترین شاهیش خدا بالتعوی ترین همایت

می بینیم که از تطری خداوند و قرآن صحبت از اسم ۴ بیت بله صحبت از ایمان و عمل صالح (در کاری) و تقویت آن. آدم تمام پیردان و قمی ایان را سهان یعنی
تبیین حکم خداوند میباشد ملک دین و سلطه ایان را ایمان و عمل صالح معنی میکند. و این تصور بگفای نه را که بسیاری از ایان ۴ دارند بدینکنند. تصور اینکه فقط راه آنها یعنی
است و تنها آنها بخت میرند. چون خداوند در آیه ۲۵ حدیث میگواید: (دین گیران را ایمان را...). بایس این فرستایم که مردم عادل باشند. گا و حقوق ایان ۴ دوچار میگفظ طبقاً باشد.